

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας που ασκήθηκε στις 17 Απριλίου 2002

(Υπόθεση C-144/02)

(2002/C 156/10)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Enrico Traversa, νομικό σύμβουλο, και Kilian Gross, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Luis Escobar Guerrero, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας της Επιτροπής, Centre Wagner C 254, Kirchberg, άσκησε στις 17 Απριλίου 2002 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. Να αναγνωρίσει ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, παραλείποντας να επιβάλει ΦΠΑ (φόρο προστιθέμενης αξίας) επί των ενισχύσεων οι οποίες καταβλήθηκαν δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 603/95 του Συμβουλίου, της 21ης Φεβρουαρίου 1995⁽¹⁾, σχετικά με την κοινή οργάνωση αγορών στον τομέα των αποξηραμένων ζωοτροφών, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 11 της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου για τον ΦΠΑ⁽²⁾.
2. να καταδικάσει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι της προσφυγής και κύρια επιχειρήματα

Μνημονεύοντας τις επιδοτήσεις «που συνδέονται αμέσως με την τιμή των (φορολογητέων) πράξεων», ο κοινοτικός νομοθέτης ήθελε με μια γενική διατύπωση να συμπεριλάβει στη βάση επιβολής του φόρου προστιθέμενης αξίας όλες τις επιδοτήσεις που συνδέονται άμεσα με την τιμή του πωλούμενου αντικειμένου ή της παρεχόμενης υπηρεσίας, ήτοι τις ενισχύσεις οι οποίες επηρεάζουν άμεσα το ποσό της αντιπαροχής το οποίο λαμβάνει ο προμηθευτής ή ο παρέχων τις υπηρεσίες. Οι ενισχύσεις αυτές πρέπει να βρίσκονται σε άμεση και αιτιώδη σχέση προς την παράδοση των αντικειμένων ή την παροχή των υπηρεσιών η οποία είναι επακριβώς υπολογισμένη ή μπορεί να υπολογιστεί: η ενίσχυση χορηγείται εφόσον και στο μέτρο που τα αντικείμενα αυτά (ή οι υπηρεσίες) πράγματι διατίθενται στην αγορά. Η ενίσχυση που καταβάλλεται βάσει του κανονισμού 603/95 ανά τόνο αποξηραμένων ζωοτροφών επηρεάζει κατά τρόπο άμεσο και αιτιώδη την τιμή πωλήσεως των αποξηραμένων ζωοτροφών. Γι' αυτόν και μόνον τον λόγο οι επιχειρήσεις μεταποιήσεως έχουν τη δυνατότητα να πωλούν στην παγκόσμια αγορά σε τιμές χαμηλότερες από αυτές που θα έπρεπε να ζητούν με βάση τις δαπάνες τους, ακριβώς διότι εισπράττουν τις αντίστοιχες ενισχύσεις. Το γεγονός ότι το ύψος των ενισχύσεων δεν προσαρμόζεται αναλόγως των διακυμάνσεων της τιμής στην παγκόσμια αγορά ουδόλως μεταβάλλει τον χαρακτήρα τους ως προσδιοριστικών της τιμής στοιχείων. Κατά συνέπεια, ανταποκρίνε-

ται στην έννοια και στον σκοπό της ρυθμίσεως του άρθρου 11, τμήμα Α, παράγραφος 1, στοιχείο α', της έκτης οδηγίας για τον ΦΠΑ το να φορολογείται και το ποσό της ενισχύσεως ως τμήμα της αντιπαροχής για την πώληση του προϊόντος (ή την παροχή της υπηρεσίας).

Το γεγονός ότι η ενίσχυση με την απομάκρυνση από την επιχείρηση μεταποίησης, έστω και χωρίς να υφίσταται κάποια σύμβαση μ' έναν αγοραστή, καταβάλλεται ούτως ειπείν ως προκαταβολή επί της συνολικής τιμής πωλήσεως δεν αποκλείει τη δυνατότητα να αποτελεί η ενίσχυση τμήμα της αντιπαροχής. Έστω και αν ενδέχεται να είναι αδύνατον να διαπιστωθεί σε κάθε επιμέρους αγορά ποιο είναι το ακριβές ποσοστό της ενισχύσεως επί της αντιπαροχής δεν πρέπει να αναμένονται πρακτικές δυσχέρειες. Αντιθέτως, η βάση υπολογισμού του φόρου προκύπτει από τις ληφθείσες αντιπαροχές πλέον της συνολικώς ληφθείσας ενισχύσεως. Η Επιτροπή φρονεί ότι το γεγονός ότι ήδη τα περισσότερα κράτη της Ένωσης φορολογούν τις ενισχύσεις των αποξηραμένων ζωοτροφών αποδεικνύει ότι και στην πράξη δεν παρουσιάζονται δυσχέρειες.

⁽¹⁾ ΕΕ L 63 της 21.3.1995, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου των Κάτω Χωρών που ασκήθηκε στις 25 Απριλίου 2002

(Υπόθεση C-149/02)

(2002/C 156/11)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον H. van Lier και τη M. Πατακιά, άσκησε στις 25 Απριλίου 2002 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Βασιλείου των Κάτω Χωρών.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- 1) Να διαπιστώσει ότι το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, μη θεσπίζοντας ή εν πάση περιπτώσει μη ανακοινώνοντας στην Επιτροπή τις αναγκαίες, νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για την εφαρμογή της οδηγίας 98/5/ΕΚ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 1998, για τη διευκόλυνση της μόνιμης άσκησης του δικηγορικού επαγγέλματος σε κράτος μέλος διάφορο εκείνου στο οποίο αποκτήθηκε ο επαγγελματικός τίτλος, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.
- 2) Να καταδικάσει το Βασίλειο των Κάτω Χωρών στα δικαστικά έξοδα.